

{ אז נדברו }

פרשת ויקהל פקודי תשע"ח | שבת החודש | גליון מספר: 372 | לסדר: "שתשרה ברכה במעשה ידיכם..."

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

עלון זה נתרם בחלקו ע"י
הרב אורי שרגל נציג הגליון
בנוה יעקב
לרפואת
שמעון בן חיה
ואברהם בן זהבה אביגיל

נבדקת כעת אפשרות ניסיונית
לקבל את הגליון **משערת**
פקט בטל: 0795908616

להשתתפות בהוצאות הגליון:

בבנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

"נדרים פלוס"

"קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

תודה מראש!!!

כיצד אשמור על מה שקנתי בזמן... שלא יברח לי בבין הזמנים???

בפרשת השבוע יש מחלוקת ראשונים מאוד מעניינת: רש"י סובר: שהאבנים היקרות של החושן היו משוקעות לגמרי בתוך משבצות... וזו הכוונה "אבני מילואים" שהן כביכול מילאו את כל הגומא... ואילו רק חלק מאוד קטן היה מבצבץ החוצה... והשאר היה משוקע מבפנים...

ואילו הרמב"ן תמה עליו: סוף סוף אבני החושן היו אבנים מאוד יקרות ונדירות ויפות... והתורה אומרת לכהן גדול ללבוש אותם לכבוד ולתפארת... נכון? אז אם האבנים האלו מוחבאות ומשוקעות בתוך גומא... אז מה עשינו?? איפה הכבוד והתפארת?? לכן סובר הרמב"ן: שאדרבה... האבנים היו נראות כלפי חוץ ומה שכתוב "מילואים" זה מלשון שלימים שצריך שהאבנים יהיו שלמות... עכ"פ טענתו של הרמב"ן חזקה... הולכים לקצה העולם ומגיעים אצל דמא בן נתינה וקונים אצלו אבן יקרה במחיר אסטרונומי... ו... והכל בשביל מה?? בשביל שהכה"ג ילבש אותה ואף אחד לא יראה את זה?? מה עשינו??

נו... מה התשובה?? ההסבר בזה הוא כך:

לא צריך להגיע רחוק... גם היום יש שוק של יהלומים... יש הרבה כלות שמקבלות טבעת יהלום בשווי של 5000 שקל או יותר... ו... ובינינו... הרי אף אחד מאיתנו לא באמת מבין ביהלומים וזה לא סוד שאני יכול ללכת לחנות של הכל בשקל ולקנות לך איזה אבן נצנץ ולעבוד עליך שזה יהלום... ולך תתווכח איתי... יש רק אנשים מאוד מסוימים ש"מבינים בזה"... והם יודעים להסתכל ככה טוב עם זכוכית מגדלת ולהבחין בין יהלום ליהלום בשקל... **אם ככה**: אז למה עדיין יש משיכה לאנשים לקנות טבעת יהלום... בו בזמן שהם בעצמם לא יודעים להבחין בין יהלום אמיתי לבין אבן ששוה גרוש וחצי?? אה... **מה הפשט בזה?? אלא מאי???**

היות והיהלום **שווה בעצמים**! יש לו ערך **אמיתי**!! ממילא עצם הידיעה שלי שאני עונד אבן ששווה הרבה כסף... זה עושה אותי מכובד- לכבוד ולתפארת... גם אם חיצונית אף אחד לא רואה את זה ולא מבין בזה... זה לא אכפת לי... כי לאבן הזו יש חשיבות עצמית! פנימית!! ממילא לא אכפת לי הפן **החיצוני והחזותי**... לא מעניין אותי האם מבחינים בזה **חיצונית**... ובינינו... זה כל המושג יוקרה... יוקרה לא בהכרח נמדדת לפי נתונים יבשים שאפשר למשש אותם... אלא לפי ערך שאנשים נותנים לזה. (ואם אנשים נותנים לזה ערך... ע"כ שיש כאן משהו בעצם...)

וכך מבין רש"י את הכבוד והתפארת בייחוד לבגדי כהונה!! כבוד ותפארת לא נמדדים ביופי חיצוני... אלא לפי **ערך עצמי**!! ואם אהרן הכהן לובש חושן שיש בו שנים עשר אבנים יקרות ונדירות מאוד... אין צורך שיראו אותן חיצונית... אדרבה... כל העוצמה שלהן שהן אבנים ממולאות!! חלק מעצם הכבוד והתפארת שלהן שהן מוצנעות וצנועות... כי... כי הן יקרות...

כתוב כאן יסוד גדול בעומק הפנימי של המושג צניעות באופן כללי!!!

דבר שיש לו ערך עצמי... לא צריך הסכמה חזותית... הוא לא צריך שיראו אותו חיצונית... עצם המצאות... גם אם הוא משוקע במשבצות שמצניעות אותו מכל צד... הוא יופיו והוא הדרו... **אבל בשביל זה צריך שיהיה לו ערך עצמי**!! ליהלום יש ערך עצמי... ממילא לא אכפת לנו שאף אחד מהשכונה לא מבין מהחיים שלו בטבעת יהלום... עצם זה שיש לי טבעת יהלום ואני עונד את זה... אני מרגיש טוב עם זה... את המסר הזה צריך לקחת לעבודת ה':

אם אתה מרוקן מבפנים... אם כל היידישקייט שלך מתחילה ונגמרת במה שכולם עושים... כאן צריך חיצוניות... כאן צריך שכולם יראו וכולם ידעו... אבל אם יש לך ערך עצמי!! אם אתה יודע מה שאתה עושה!! ואתה עומד מאחורי מה שאתה עושה... ואתה יודע להעריך את התורה שלך ואתה מפנים את זה ש"אמרות ה' אמרות טהורות כסף צרוף בעליל לארץ מזוקק שבעתים..." אם ככה... אז לא אמור להפריע לך מה יודעים ומה רואים... אני יודע שאני מתעסק עם יהלומים... וזה מספיק לי... לי טוב עם עצמי מבפנים... והיות ואני יודע להעריך את מה שאני עושה... לא אכפת לי גם אם כל מי שנמצא שסביבי לא יודע ולא מעריך... זה העומק הפנימי של צניעות!! צניעות מלשון הצנעה... מלשון כספת... אין כספת יותר שמורה ומאובטחת מהכרה כזו... מהכרה פנימית שאני יודע מה שאני עושה... וכיון שכך אני לא תלוי באף אחד אחר... סולם הערכים שלי לא משתנה מהחברה שסביבי... אני לא מושפע מאף אחד... את מה שיש לי יש לי ואף אחד לא יכול לקחת לי את זה!!!

אין חברת ביטוח יותר אמינה מכח של צניעות פנימית!!!! אין קנין יותר מובטח בטאבו של החיים כמו צניעות!! את הצניעות הזו אנחנו צריכים דחוף דחוף לקראת בין הזמנים... ברגע שמתחיל בין הזמנים פתאום כל מיני מושגים מתחילים להתערער... מה?? מה מתערער?? כל מה שלא מוצנע אצלי!!! כל דבר טוב שאני עושה ואני לא עומד לגמרי מאחורי מה שאני עושה ואני נתון להשפעת החברה... אזי ברגע שהחברה מתפזרת... הופה... פתאום אני מוצא את עצמי עם לשון בחוץ בלי כלום... הדבר היחיד שנשאר איתי ונאמן לי זה הדבר הצנוע והשמור!! הערך העצמי שלי!! מה שאני עושה כי אני באמת עומד מאחורי מה שאני עושה... אוטוטו בין הזמנים... אבל זה לא לגמרי מאוחר... זה הזמן לעשות חשבון נפש נוקב... מה אני באמת שווה?? איך אני באמת חושב שאני אמור להראות?? לבנות לעצמי מילואים!! מסגרות ברורות בבין הזמנים שאמלא

אותם בערך עצמי!!! **ההמשך מענין לענין בעמוד 6.**

הההלו... בחור יקר... האם כתוב לך על הגב "נגרר"??

הודעה: משבוע הבא לא יצאו גיליונות מודפסים
בישיבות, עד פרשת אח"ק,
בברכת בין הזמנים כשר ושמח ופסח שמח וכשר.

ניתן לקנות את הקונטרס

ליל סימורים שהיה הקב"ה-

שומר ומצפה

ובו מאמרים בעניני חג הפסח ובין הזמנים.

בפלא': 0548446691 או במייל הרשום בדף 1

**כמו כן ניתן להשיג חוברת זו אצל הנציגים הממונים
שבישיבות**

מוקדי מכירה:

ירושלים: בית וגן רח' הרב פרנק 29 קומה ב'

אזור רמות רובין 47 קומה ב'

ביתר גבעה ב' אזור רמי לוי 0548450998

בני ברק: קבוץ גלויות 9

משפחת בויס רחוב השלושה 11.

חזון איש 34 (פינת דסלר מש' דרייפוס) 0527117271 (ניתן

לקבל גיליונות יחידים מידי שבוע בכתובת זו, גם בבין

הזמנים ניתן להשיג שם גיליונות מודפסים - מיום חמישי)

חדש: פתח תקווה - אזור ביהכנ"ס הגדול 0504124235

חדש: בית שמש: נהר הירדן 9 רמה ב', מש' צוויבל.

אשדוד - 0504120311

קרית ספר: מרומי שדה 3 052-7174781

ברכפלד - 0533109169 (כולל עטרת שלמה)

גריין פארק - 0527644795

אופקים: שפירא 0534112035

נתיבות: 0548473542 (בין 7-9 בערב)

צפון: חיפה: הדר, שכפולית רחוב ביתר.

נווה שאנן: חניטה 81 משפחת זלושינסקי

רכסים: הורדים 4 א' משפ' קריצלר לתאם: 0548415410

כרמיאל - 0527136165 משפחת שטיימן.

טבריה: 0504163727 רח' גוש עציון 1 בשעות הערב.

חדש: צפת: מאור חיים - 0533199511

מה בחוברת??

- מה השאלה שהקב"ה ישאל אותנו במפגש הראשון והמרגש בסיום אלפיים שנות גלות??
- נראה לי שהקב"ה מסתדר גם בלעדי... יש לו מספיק עוייבדים יותר רציניים ממני... לא ככה??
- מהי ההסתרת פנים המומלצת ביותר... שצריך כל אברך כולל להתפלל שאם נגזר הסתרת פנים אז שזה יסתכם בה??
- מהי השיחת טלפון הישירה האחרונה שהייתה לנו מול הקב"ה...?? ואז ניתק הקשר, והנבואה נכנסה לתקן של "לא זמין...??"
- אני רוצה להחמיר... אני מרגיש את עצמי ראוי לכך, מה אני צריך לבדוק טוב לפני כן??
- איזה מבזק חדשות היה אומר רבי הקדוש מידי בוקר בתחילת השיעור היומי??
- לפניך מערכת לניתוב שיחות, תוכל לחזור בכל עת לתפריט הראשי ע"י הקשת סולמית, לבחור בן עליה הקש אחד, לבחור צ'קאבער הקש 2... (משנה שעברה)

פרטים בחוברת...

לפני חודשיים נשאלה השאלה כאן בעלון (בפרשת וישב): למה במכירת יוסף התורה כל הזמן מתארת עד כמה יעקב אבינו היה אומלל... שהוא התאבל... והוא ירד על בנו אבל שאולה... ואילו יוסף עצמו?? מה איתו?? הוא מסכן לא פחות גדול... אדרבה... הוא פה המסכן הגדול... הוא זה שנמכר מאחד לשני... הוא זה שעובר את כל הצרות בפועל... אז למה התורה פחות מדברת עליו... עד כמה הוא מסכן???

והתשובה היתה: נכון!!! יוסף היה מסכן... הוא נמכר לעבד והוא עבר מה שעבר... אבל עדיין כמה שליוסף היה קשה... וכמה ש"עיניו בכבל רגלו ברזל באה נפשו"... וכמה שהוא היה עבד מושפל ומורחק מכל משפחתו... **עדיין!!! זה עדיין לא התקרב כהוא זה לצערנו של אביו יעקב!!!** כלומר: בשביל יעקב אבינו לחיות 22 שנה מתוך תחושה ש"טרוף טרוף יוסף"... וחיה רעה אכלתהו... שהמדרש אומר: שחיה רעה הכוונה לנסינות בקדושה... החרדה של יעקב אבינו על שלומו של יוסף וכמה קשה לו הניסיונות האלו... ומי יודע האם הוא מצליח לעמוד בניסיונות אלו... המחשבות המייסרות האלו שלא הירפו מיעקב אבינו במשך 22 שנה... היו כ"כ קשים ומרים שיעקב אבינו היה מוכן להחליף עשר פעמים עם הצרה הפרטית של יוסף... אז להזכירך בחור יקר: תדע לך שכשאתה מגיע הביתה... אתה נפגש עם משהו מאוד מאוד רגיש!!! קוראים לזה הורים!!! וההורים שלך דואגים!! דואגים לך מאוד!! הם רוצים לראות שאתה בסיידך... שאתה בפוקוס... שאתה ממוקד... שאתה הולך בדרך הישר... אז אנא ממך: אל תפיל להם את הלב...

לא!!! אני לא מתכוין שתשחק אותה... לא... אני במקרה מכיר אותך... אני יודע שאתה בסיידך... אבל הרבה פעמים המודה ו"מה שהולך היום" מכריח אותך להתעדכן בכל מיני מושגים מחודשים שההורים שלך לא עומדים בקצב הזה... וזה מבהיל אותם... ההלו... מה קרה לילד שלנו... מה זה הדברים החדשים האלו... אז אנא... אל תעשה להם את זה...

אבל הורים יקרים: אני רוצה להרגיע אתכם ולהכין אתכם מראש:

קחו בחשבון שהילד שלכם הוא בחור מצויין!! בחור טוב!! אבל אל תשכחו שהוא בשיבה... הוא חי בפנימיה... חי כל הזמן בחברה... וממילא הוא חייב להתאים את עצמו לכל הפחות באופן חיצונית לחברה!!! וממילא קחו בחשבון: שיש כל מיני מושגים שהם לא בהכרח שליליים... אבל הם מוסכמות חברתיות שמשתנות מיום ליום (לפי כמה משוגעים בעלי אינטרסים... לא משנה מי הם... שהם משגעים את המערכת...) והבן שלכם נמצא בתוך המערכת הזו... היינו מאוד שמחים שהוא היה נוסע לראדין ומסתגר שם בשיבה ולא מכיר את העולם... אבל אנחנו לא באירופה ולא בראדין... אנחנו נמצאים בשנת 2018 והמודה נכנסת לתוך הישיבה... ואם אצל הילד שלכם זה מתחיל ונגמר בביגוד או בכל מיני שירים עם קצב קצת "מהיר מידי" ולא מוכר לכם... אז תנוו דעתכם... בנכם עדיין נקרא שמור ומצטיין... אתה יודע מה?? אם כבר דברנו על ראדין... היום יש מודה חדשה במשקפיים ובכובעים... שכל הבחורי ישיבות נראים כמו בחורים מראדין או מנבהרדוק... בהתחלה הייתי בטוח שקרה משהו... או שכולם נהיו צול"ם... או שעניות הגיעה לעולם... עד שהסבירו לי שזה מה שהולך היום!!! משקפיים כאלו גדולות עם מסגרת ישנה... וכובעים צ'כים כאלו צרים... כמו כובעי קש... (תשאלו את ההורים שלכם מה זה כובע צ'כי...) לא אכפת לי!!! אני בעד!!! אבל לפחות שזה יעלה בהתאם... אבל לא... זה עולה יקר... כי זה מה שהולך היום... חבל לי!!! כואב הלב... "בחורי ישראל נראים טוב... אלא שהמודה מנוולתן..."

מה אני בא לומר??? שכמו שלגבי המשקפיים והכובע שבינינו... זה הרי מכוער... (ואם הייתי מביא להם את זה לפני שזה היה המודה... הם היו אומרים לי שזה יחנע... והם היו צודקים) ובכל זאת הבן שלך נאלץ להתקפל למודה ונאלץ לשכנע את עצמו שהכובע והמשקפיים האלו הם יפים... והוא מוכן לשלם על זה כסף מלא... אז קח בחשבון שיש עוד כמה מושגים נוספים שהבן שלך לא עומד מאחוריהם... אלא הוא פשוט משועבד למה שהולך היום... ואני מבין אותו... החברה מלחיצה!!! אם כולם אוהבים שיר מסוים... אתה נאלץ גם לאהוב... אתה מוכרח לשכנע את עצמך שאתה אוהב את זה... אני לדוגמא לא אהבתי טשולנט... אבל כשהגעתי לשיבה... לא היתה לי ברירה... הייתי מוכרח לשכנע את עצמי שאני אוהב טשולנט... כי... כי אחרת לא הייתי בעניינים... ועוד מסרתי נפש על השכנוע העצמי הזה... אתה יודע מה זה כאבי בטן של ליל ששי... יום ששי... ליל שבת... פלוס יום שבת...

אבל בינינו... בחור יקר... אחרי שסגנרתי עליך אצל אבא שלך... עכשיו בא איתי לצד...

תגיד לי: אתה נורמלי?? תראה איך שאתה נראה... אתה לא רואה שהמודה מכוערת?? תסתכל... תראה... **אני רק אסביר לך למה אני מתנפל עליך דווקא עכשיו... העניין הוא** שכשהמודה הייתה ללכת עם כיפה קטנה או ללבוש כל מיני בגדים כאלו צרים וכו' וכו'... **אם אז** הייתי מגיע ועושה לך פרצוף על המודה... הייתי אומר לי: הנה... עוד איזה צו"ל שלא מבין מהחיים שלו בגיזרה ומגיע ומדבר... אבל עכשיו שפתאום המודה זזה ימינה... והיא פתאום מתחילה לאמץ את הביגוד שלי... את המשקפיים עם הוישרים שלי שעד היום צחקת עליהם... ואת הכובע קש של סבא שלי שהוא באמת לא נראה מי יודע מה... עכשיו הגיע תורי לצעוק עליך... ולא ממקום של צו"ל... אלא ממקום של אישיות וחוט שדרה... מה... אין לך טעם משלך?? אין לך אישיות משלך?? אתה עד כדי כך פראייער שהולך אחרי כולם כמו איזה יו יו **תהיה טיפ טיפה גברו!!! גבר אמיתי!!!** אחד כזה שיש לו טעם משלו... והולך עם זה עד הסוף... **עכשיו: בינינו** בעצם מה אכפת לי שאתה מפרנס את חנויות הבגדים... שיהנו ממך... ושאתה תהנה מהם... **הבעיה היא:** שמי שהוא פראייער וחסר חוט שדרה בדברים האלו... אז גם בדברים אחרים כתוב לו על הגב נגרר... תדע לך שאולי אתה לא יודע... אבל בעולם הגדול האיש המוערך זה **האיש העקרונני!!!** זה שעומד על העקרונות שלו!!! בוס נורמלי נמשך באופן טבעי לפקיד שעומד על העקרונות שלו הרבה יותר מהפקיד החנפן שמחפש לרצות אותו... זה בדוק ומנוסה... תדע לך שאם אתה היתה מוביל ולא מובל!!! אם אתה תדע לעשות גבולות להשפעת החברים ותעמוד על העקרונות שלך עד הסוף... אני לא הולך למקומות האלו... אני לא שומע שירים אלו ואלו... בימים הראשונים זה אולי יראה לך שמזלזלים בך... אבל זה לא נכון!! כי נקוט האי כלל בידך: כמו שכל נגרר מחובר לגרר ככה העובדה היא שהחברה המובלת מחפשת מוביל... ומי שעומד על העקרונות שלו... אוטומטית הוא מוביל... הוא מקבל הערכה בכל מקום... תנסה ותראה...

אסור לגלות תשובות באמצע המבחן!!!

יש שיר שמאוד הולך היום... שיר מיוחד... עם תוים עדינים ועמוקים... על המילים: והנה ה' ניצב עליו... מלא כל הארץ כבודו מביט עליו ובוחן כליות ולב אם עבדו כראוי... יש בשיר הזה נעימות והתעוררות מיוחדת...

אבל תרשה לי קורא יקר לשתף אותך בחיבור אישי שיש לי לשיר הזה... ולא רק מעצם השיר... אלא גם ובעיקר מהסיטואציה שבה הוא הולחן... ככה סיפרו לי... (מה האמת אני לא יודע...) שמלחין השיר מדובר ביהודי עובד ה' וירא שמיים... ואותו יהודי הוצרך לנסוע לארה"ב... הוא הגיע לשדה התעופה ושם כצפוי יש פריצות גדולה... ואותו יהודי הוצרך לשת מנוס עם עיניים ברצפה במשך כמה שעות... וזה לא קל!!! מה עושה עוייבד ה' שצריך כח לעמוד בניסיון?? מתחיל לשנן לעצמו מאמרי חז"ל בניגון מוסרי... בשפתיים דולקות... ו... ואותו עוייבד ה' התחיל לשנן לעצמו שהקב"ה כאן!! עומד עליו!! ורואה אותי... ותוך כדי הוא התחיל לפזם ויצא לו הניגון והמילים: והנה ה' ניצב עליו- כאן... בטרמינל... בתוך כל ההמולה והלכלוך... מלא כל הארץ כבודו- כן... הקב"ה נמצא לא רק בבית מדרש ולא רק אצל כ"ק... אלא גם כאן!! והוא מביט עלי ובוחן כליות ולב... הוא יודע בדיוק כמה קשה לי לשמור על העיניים כאן ויודע להעריך את מה שאני עושה... ברגע ששמעתי את הסיטואציה של השיר הזה... איפה הוא התחבר ומאיזה מקום... באותו רגע הבנתי הכל... תבין: הציבור שלנו... (מה שנקרא "המוסיקה החסידית" של היום...) בדרך כלל "לא קונה" שירים כאלו שהמלחין מכניס בהם מילים משלו... אנחנו בדרך כלל לא מתחברים לכאלו שירים... (אגב: יתכן שזה קצת יושב על "גאוונה" "כי... למה מי הוא שאני אצט את המילים שלו...??) והנה בשיר הזה הבן אדם הכניס מילים משלו... ואנשים מבוגרים וצעירים כאחד יושבים בעיניים עצומות ומצטטים את "לשונו" בדבקות... זה... זה... זה לא כ"כ מצוי אצלנו... אבל ברגע שאתה שומע את הסיטואציה הכל נהיה מובן...

יהודי שנמצא בשדה תעופה... (ולא משנה אין שתקרא לזה...) ויש לו התמודדות בקדושה... עם שמירת עיניים... ועם פגעי הטכנולוגיה שמשתללים שם... ונדרש ממנו להתגבר!! והוא עושה את זה... והוא מאמין שהנה ה' ניצב עליו כאן מביט עליו ובוחן כליות ולב... אין פלא שהקב"ה באמת ניצב עליו באותו רגע ושולח לו ניגון קדוש היישר מעולם הנגינה שיחזק את כולנו... (אגב: עם סגירת גיליון זה מישהו גילה לי שהמילים של השיר לקוחות מספה"ק תניא, אז תקבל ביטול על הפרט הנקודתי הזה) מצידו המלחין היה בחור בן שמונה עשרה... כל גיל נוסף שתדביק עליו זה כבר ריבית... כי יוסף הצדיק לא היה צריך להיות יותר מגיל שמונה עשרה בשביל להיות צדיק יסוד!!!

מה אני בא לומר כאן??? שתלך עכשיו לחפש את המלחין ותנשק לו את היד ותקרא לפניו אברך ונתן אותו על כל ארץ מצרים כיוסף בשעתו?? לא!!! (מצדיד בשמחה... אדרבה... אבל לא על זה באתי) אני מדבר

עליך!!!!!!!

כי גם אתה בדיוק כמוהו... גם אתה בעוד כמה ימים יוצא לבין הזמנים וגם אתה תמצא את עצמך בכל מיני מחזות... כל אחד והסיפור שלו... אחד מתגורר בעיר מעורבת... והשני חי במשפחה שאין שם סינון מבוקר.. והשלישי נאלץ לצאת בחג עם המשפחה לכל מיני מקומות ויש לצעירים של הדור שלנו ניסיונות לא קלים.. ואליך אני פונה... שתדע לך שהנה ה' ניצב עליך!!! מלא כל הארץ כבודו מקפל את כל האינוסופיות ומרכז אותה סביבך... והוא מביט ורואה ורוצה לראות שגם כאן אתה איתו!!!

ואם קשה לך להרגיש את זה תתחיל לשיר "והנה ה' ניצב עליו" וכו'...

ואם כבר מדברים על השיר הזה... ואם כבר שרים אותו בכל הזדמנות... ועוד בדבקות בעיניים עצומות... אבל על הדרך לא יזיק לנו להתחבר לסיטואציה שבה נאמר הפסוק הזה... (עד עכשיו דברתי על הסיטואציה שבה התחבר הלחן!!! הניגון... אבל עכשיו אני מדבר על המילים עצמם) והנה ה' ניצב עליו... על מי?? איפה?? מתי?? באיזה הקשר??

ובכן: כידוע... כשיעקב אבינו יצא לחן ופגע במקום וילן שם כי בא השמש... כשהוא בא לישון כתוב בחז"ל שהאבנים התחילו מריבות זו עם זו: עלי ניח צדיק ראשו!!! **ולכאורה זה תמוה:** למה דווקא פה האבנים רבו יותר מכל מקום אחר?? הרי זה לא הלילה הראשון והאחרון שיעקב אבינו לן... היו לו הרי עוד כמה הזדמנויות של לינה... אז למה רק כאן האבנים רבו עלי ניח צדיק ראשו??? **התשובה היא פשוטה מאוד:**

יעקב אבינו דמותו חקוקה במרכבה!!! ימים יגידו וכל העולם כולו יבואו לחזות בזיו פניו הקדושות... יבא יום שכל מצרים יראו במו עיניהם איך שהנילוס עולה לקראתנו... יבא יום שכל המלכים יריבו מי יזכה להניח כתרו על ארוננו של ישראל... אז מי מדבר על אבנים... אבנים מריבות?? מלכים מריבים ביניהם מי יזכה ביעקב אבינו... כך יהיה ביום מן הימים.

אבל עכשיו ? ? ? ? ? כשיצא יעקב מבאר שבע. והוא יוצא לבד לבד... אף אחד לא איתו... כל כולו פגוע ומושפל... נרדף מפני אחריו... ואם היה לו כמה גרושים בכיס אז גם את זה אליפז עשק ממנו... והוא נשאר לבד לבד... כי במקלי עברתי את הירדן הזה... כעת אף אחד בכלל לא מסתכל לכיוון שלו!!! בחור יקר: אתה יודע איך יעקב אבינו היה נראה באותה שעה??? **כמו!!! בדיוק כמו!!!** הרי איך אתה נראה?? עוד אחד...

אז זהו!! שגם יעקב אבינו היה נראה עוד אחד... עוד איזה אחד שהולך כמו מסכן... מתמודד עם ניסיונות... עם לבן גרתי ותרי"ג מצוות שמרתי... ואף אחד "לא סופר אותנו..." אף אחד לא יודע להעריך אותנו... הוא לא מקבל מילה טובה מאף אחד... ואף אחד לא מעלה על דעתו שה"עוד אחד" הזה שיושב לצידו הרי דמותו חקוקה במרכבה וכל שרפים וחיות ואופני הקודש מתנועעים בשמים על כל תנועה שלו...

מה אפשר לעשות... **כעת יש צו איסור פרסום** על גדלותו האמיתית של יעקב!!! משמים יש צו הסוואה תוקפני שאסור ליעקב אבינו לדעת כמה הוא באמת נחשב בשמים!!! ולמה??? כי היות וכעת יעקב אבינו הולך לבנות בעשר אצבעותיו את השיעור קומה שלו... כעת יעקב הולך להצמיח לנו את ישראל- כי שרית!!! ובשביל זה הוא צריך לעמוד במבחנים... ועד כמה שזכור לנו מהבית ספר... **הרי במבחן אסור לגלות**... אסור לגלות את התוצאות... (מי שיועד את התשובות מראש... המבחן נפסל... לא ככה??) ולכן כעת אסור ליעקב אבינו לדעת את התוצאות של המבחן!!! אסור לו לדעת איזו גדלות עצומה מחכה לו על ההתמודדות שלו מול כל הניסיונות... והיות וליעקב אסור לדעת... אז לאף אחד אסור לדעת... כדי שאף אחד לא יגלה ליעקב... (לך תשאל את אלו שעושים מבחני בגרות איזה מערכות אבטחה ואיזה כספות כבדות יש בכל בית ספר לשמור על המבחן שלא יגלו אותו לפני הזמן... כי אם מישהו אחד יודע ויפרסם... אזדא ליה מבחן...) לכן אף אחד אף אחד לא יודע את גדלותו האמיתית של יעקב אבינו...

חוץ ממישהו אחד ויחיד!!! יש בריאה אחת ויחידה בעולם שלנו... שבשמים מוכנים לגלות לה ורק לה את הסוד הגדול... מי היא?? **האבנים!!!**

הדומם!!! רק לדומם אפשר לגלות את הסוד הזה... תנחש למה???

כי הדומם הוא היחיד שיכול לשמור את הסוד הזה!!! הדומם הוא היחיד שאפשר לסמוך עליו שהוא לא יגלה סודות... כי... כי... כי הוא דומם... **לכן כעת!!!** בשלב זה רק האבנים... רק הן יודעות עם מי יש להם עסק... וממילא כעת רק האבנים מריבות... **עליו!!! עלי ניח צדיק ראשו!!!** רק האבנים יודעות שיש פה מישהו גדול גדול ועלי... עלי... עלי ניח צדיק ראשו... והן מריבות... וממממה מריבות... מלחמת עולם...

רק להן יש את האזניים לשמוע את הבת קול שמכריזה לפני יעקב אבינו ואומרת: **הוא הודה הוא זיהה הוא הדרה,** פנה הודה פנה זיהה פנה הדרה, **יום יבא!!!** והמבחן יגמר ו... וברגע שנגמר המבחן... אפשר לגלות את התוצאות... ואז הקב"ה בבת אחת יגלה את האור הגדול שעד עכשיו הסתתר בקדושתו הנוראה של יעקב אבינו... ואז בבת אחת כל העולם יריב מי יזכה שעליו ניח צדיק ראשו... אין אחד שלא ידע להעריך את הגדלות העצומה והאור הגדול שבוקע מיעקב אבינו... הנילוס יעלה והרים ירקדו כאילים גבעות כבני צאן מלפני אלו-ה יעקב... ו... ואז האבנים ? ! ? האבנים יהיו פה הסיפור הקטן... מי זוכר אותם בכלל... נכון... הם עדיין מריבות... אבל חסר מי שיריב...? אין אחד שלא יריב עליו... אבל אז זו כבר לא חכמה גדולה... איפה הייתם כשאף אחד לא רב עלי... רק האבנים הדוממות... מי האמין בעבודת ה' שלי כשאף אחד לא הסתכל לכיוון שלי... נ... מי?? מי באמת?? יש אחד ויחיד שידע להעריך את עבודת ה' של יעקב כשאף אחד לא ראה? מי זה???

והנה ה' ניצב עליו!!! מלא כל הארץ כבודו מביט עליו ובוחן כליות ולב אם עבדו כראוי... שנים העריכו את יעקב אבינו באותם גרעים!!! שנים ידעו מה

כן... זה כנגד זה עשה אלקים...

בדיוק כמו שהיצר הרע שלך בוגד בך!!! ככה במקביל הנשמה שלך נאמנת שלך!!! אז בדיוק כמו ש-מה שתתן ליצר הרע במסירות... הרי בסופו של דבר הוא אח"כ ישתמש בזה נגדך... ככה מה שתתן לנשמה שלך... איזה תיעוד שזה יהיה... איזה סיטואציה ולו הכי קטנה של התגברות... של התמודדות... שהיא יכולה להביא איתה נחת!!!! נחת לאביך שבשמים... הרי הנשמה שלך תתעד את זה ותעלה עם זה ותעשה מזה סרט מדהים שכל פמליא של מעלה תצפה בו... היא תגייס את כל הקורות ואת כל האבנים וכל הדוממים שצפו באלם קול בהתגברות שלך והם היחידים שיודעים להעריך ולהעיד על זה... מה שנתר לנו זה רק לספק את הסחורה לנשמה הקדושה שלנו!!! שיהיה לה מה להראות...

תכל'ס: כמה הדרכות מעשיות: אחרי כל המילים היפות... בסופו של דבר בין הזמנים לפנינו... וכל אחד מאיתנו הולך הבייתה...

דבר ראשון: תעשה מאמץ עליון להיות מרוצה מעצמך!!! זה הכל!!! מה בקשנו... **ואיך???** **איך תהיה מרוצה מעצמך???** תעשה לעצמך מראש סדר יום... הוא לא צריך להיות סדר יום תובעני... הוא יכול להיות קל ונינוח... אבל **אסור לך להרגיש סמרטוט!!!** בן אדם שאין לו סדר יום... והיום שלו נמרח הוא מרגיש סמרטוט... והיכל הסמרטוטיות מאוד קרוב להיכל החטא... כי ברגע שכן אדם מתחיל להרגיש סמרטוט... מקובלנו: בסופו של סמרטוט להיות סחוט!!! ואח"כ גם להיות תלוי אחר כבוד!!!!

אי לך ובהתאם לזאת: תעסיק את עצמך איכשהו... לא יודע איך... תעבוד... תעבוד קשה... תסחוב בלוקים... העיקר לא להיות סמרטוט... תעשה כסף... תרויח מלאנתלפים כסף... אם אתה מסוגל לשבת וללמוד ולהרויח כסף משיבת בין הזמנים... שב... תלמד... תגרוף הון... (אל תתייחס לאדון אז נדברו שלפעמים כותב נגד זה שלוקחים את זה... עזוב אותו... הוא לא יודע את הניסיונות שיש לך... כשהוא כותב את זה הוא מתכוין לבחור מסוג אחר...) ותלמד עם שוטנשטיין!!! לא אחרונים ולא סוגיות מסובכות... תתפוס איזה פרק בש"ס שנראה לך קל ותשתלט עליו... (אא"כ אתה מכיר את עצמך שזה מה שמחבר אותך ללימוד) והכי הכי: תהיה מרוצה מעצמך... תעריך את עצמך... ותדע לך שגם אם אתה לא עושה כלום... הרי אתה ממש בגדר: "ישב אדם ולא עשה עבירה נחשב לו כעושה מצוה..." על מי זה מדבר אם זה לא עליך... תדע להעריך את זה... תשמח בזה...

ותהיה גבר!!! תהיה מוביל!!! אל תהיה מובל!!!

תפתח את המחשב אף אחד לא יטפח לך על השכם ואף אחד לא יתפעל מגבורת הנפש שלך... (במקרה הטוב נקווה שלא יעשו לך פרצוף ויגידו לך תפסיק עם הפאנטיות...) וקשה לך ובא לך... וממזה בא לך. ואתה בכל זאת מתגבר... ולמה???

הוי והנה ה' ניצב עליו מלא כל הארץ כבודו מביט עליו ובוחר כליות ולב!!! הקב"ה פה... הוא נמצא יחד איתך בחדר הזה... והוא רואה הכל... והוא מנשק אותך ולוחש לך... קובי שלי מה אפשר לעשות... אתה כעת באמצע מבחן... אני כעת לא יכול כביכול לגלות לך את התוצאות... אני כעת מנוע כביכול מלהראות לך עד כמה אתה נחשב בשמים... לטובתך אני שולל ממך את המידע הזה... ולכן קח בחשבון שלמרות ההתגברות הכ"כ נאצלת שלך... הרי עסקים ימשיכו כרגיל... אתה תלך ברחוב ואף אחד לא יעריך אותך במיוחד... וזר לי בחור יקר... גם אני כותב השורות ועוד הרבה אנשים נוספים מוסרים את ההתנצלות הכנה שלנו... שעם כל הרצון הטוב להצדיע לך ולהעריך אותך... אנו מתנצלים מראש שכל הנראה אנחנו נעבור לידך ולא נתייחס אליך... לא נאמר לך מילה טובה... כי... כי אנחנו לא נביאים... וגם אם נניח שכן... מה נעשה שהקב"ה מסתיר מאיתנו את הגדלות העצומה שלך...

אבל לכל הפחות שתדע!!! יש מישהו אחד חוץ מהרבש"ע... ש-לו יש רשות לדעת את הגדלות האמיתית שלך... אתה יודע מיי?? **הארבע קירות!!!** אותם ארבע קירות... אותם חדרי ששם לבד לבד אתה מתמודד ואף אחד לא יודע... אותם אבני ביתך וקורות ביתך שבבית או בפנימיה שהם באיזשהו אלו שמשתירים מאיתנו את ההתמודדות האמיתית שלך... אבל הם כן יודעים... והם מריבים עליך... עלי ניח צדיק ראשו...

מידי לילה... כשאתה נרדם והנשמה שלך עולה לשמים... היא לא עולה לבד... היא לוקחת איתה את הארבע קירות של החדר שבו היית לבד לבד והתמודדת... והם עומדות שם בשמים ומעידות... כן... אנחנו מכירות את קובי שלנו... והוא היה לבד לבד... ואף אחד לא הפריע לו... אנחנו שמרנו לו על סודיות מובטחת... ובכל זאת הוא התגבר כדי לא לצער את אביו שבשמים... הנשמה שלך כל לילה עולה עם כל מיני אורחים מעניינים... יום אחד היא עלתה לשמים עם כמה רשתות אלחוטיות... (אתה הרי יודע על מה אני מדבר... לך אני לא צריך להסביר...) והם העידו שמוטי עבר לידינו... הוא יודע שיש כאן קליטה... וכל פעם שהוא עובר כאן זה קופץ לו... אווה... בא לי... והוא בכל זאת התגבר!! בשמים לא משעמם אף פעם... הנשמה שלך היא חיה ויחידה!! היא היחידה שנאמנת לך באמת... היא מגייסת את כל העדויות ואת כל המסמכים ואת כל סיקור אירועי היום ומראה לאבא שבשמים את בנו אהובו כיצד הוא מתגבר... כיצד הוא עומד בין החיים והמוות ובוחר בחיים...

תבין: כמו שהיצר הרע יורד ומסטיין ואח"כ עולה ומקטרג... הוא מפתה אותך. ואחרי שעברת עבירה הוא מתעד אותה ועולה לשמים עם תיק 4000... אז אותו דבר הנשמה שלך...

עובר עליו... שנים ידעו להעריך את העמידה בניסיונות שלו...

ה' יתברך!!!! --- ולהבדיל---

האבנים!!!!

כן... בחור יקר... כיום אף אחד לא מעריך ולא יודע כמה אתה חשוב ויקר בשמים... יש עליך צו איסור פרסום... כן... הקב"ה רוצה לזכות אותך להצלחה במבחן... ובשביל לעבור מבחן... אסור לדעת מה התוצאות של המבחן... ולכן כעת הקב"ה לא משחרר לך "מידע"... הוא לא מגלה לך עד כמה אתה נחשב בשמים... אתה מתמודד ומתמודד... ובספרים הקדושים כתוב דברים נוראים עד כמה אתה מוערך ונחשב בשמים... ותכל'ס... בשטח... גארנישט... מצב רוח בטטה... הניסיונות נמשכים... ובינינו אתה מרגיש רק פושע ורשע... ואתה לא מרגיש שום התעלות... אדרבה... באיזשהו מקום אתה מרגיש יותר ויותר התרחקות... אין מה לעשות... אתה כעת בעיצומו של מבחן!!!! (אגב: אל דאגה... המבחן הזה הוא לא כל כל כל הזמן בלי הפסקה... סו"ס גם סטודנטים הכי כבדים... לא ממש כל הזמן עוברים מבחנים... יש גם תקופות רגועות... תנוח דעתך...) וממילא אין לאף אחד לגלות לך את התוצאות של המבחן... אבל!!! יש מישהו אחד ויחיד שיש לו כעת את הרשות לדעת את הסוד הזה... למי???

לאבנים!!!! להן ורק להם יש את הזכות לדעת כמה גדול הכח שלך וכמה אתה נחשב בשמים!!!!

מה אני מתכוין כשאני אומר אבנים?? על איזה אבנים אני מדבר???

הגמ' בתענית (יא). אומרת: אבני ביתו וקורות ביתו של אדם מעידין עליו שנא': **כי לכן מקיר תזעק וכפיס מעץ יעננה**, אז כשאנחנו לומדים את הגמ' איך אנחנו בפשטות מסבירים אותה?? הההלו... תזהר לך... אתה חושב שאתה נמצא בחדרי חדרי ואתה יכול לעשות מה שאתה רוצה ואף אחד לא רואה... לא אדוני!! הקירות רואים אותך והם יעידו עליך בשמים... נכון!!! המשפט הזה נכון!!

אבל זה נכון גם לכיוון השני... גם לכיוון ההפוך:

בחור יקר: אוטוטו מגיע בין הזמנים... ואתה מגיע הבייתה... ויש הרבה בחורים שדווקא בבין הזמנים יש להם ניסיונות יותר מבישיבה... אם זה בבית קצת מודרני (או לאו דווקא) שהמחשבים בבית לא מסוננים... ובני הבית משום מה לא מבינים מה הבעיה בזה... (לפעמים מדובר בהורים מבוגרים או לא מספיק מעורים במה שקורה היום... נקווה שזה אכן כך...) ואתה נמצא כעת בחדר... והמחשב פתוח... והאינטרנט פרוץ... והכל מוכן לסעודה... ואף אחד לא מפריע לך לפתוח את המחשב "ולהשתתף בסעודתו של אותו רשע..." ואם תתגבר ולא

ברוכים הבאים לאולם ההזאה החדיש לפי ההתקנים החדשים...

שלום קוראים לי שמאי ואני מתנדב בבית ההזאה המשופץ והמאובזר של עירנו מיגרונ... זכינו ב"ה שיש בעירנו בית הזאה מהודר לפי כל ההתקנים וכל החומרות שחכמים החמירו ותקנו בשנים האחרונות (בעקבות כל מיני טשטושי גבולות של הצדוקים... שהכריחו את חכמים לתקן כמה תקנות כדי להעמיד את הדת על תילה ואכמ"ל) לפני שנתיים יצאו בבת כמה וכמה חומרות מאוד גדולות מחכמים שהביאו את ז' טובי העיר להכרה שחייבים לשפץ בדחיפות את בית ההזאה... עשו פה מגבית מיוחדת לשם מצות ועשית ככל אשר יורוך... ואכן כל הציבור נענה בחרדת קודש... ונרתמו ותרמו סכומים נכבדים להעמדת בית הזאה מחודש עם כל החומרות הקפדניות שחכמים תקנו!!! וב"ה לפני שנה... בחודש אדר נחנך בית ההזאה בשמחה עצומה... העיר לבשה חג... מודעות נתלו בכל העיר: "זורקתי עליכם מים טהורים וטהרתם..." "תחטאני באזוב ואטהר" איזה זכות יש לנו שהעיר שלנו מקפידה ועומדת על משמר הטהרה... ו... זה לא רק זה... אלא שב"ה זכינו ובעיר שלנו כל הציבור נאמנים וחרדים לתקנות חכמים... ואם חכמים בשנתיים האחרונות יצאו עם כמה תקנות חדשות... אף אחד לא עיקם את האף... ואף אחד לא זלזל... אלא כולם התגייסו ברגשי קודש ותרמו מזמנם ומכספם בשביל לשפץ ולהכשיר את בית ההזאה לפי ההתקנים המחמירים החדשים... וההפתעה הגדולה ביותר שזכינו לה הייתה: שלכבוד חונכת הבית זכינו בביקור נדיר של חמשה זקנים מבית דין הגדול של ישראל שהגיעו ופיארו את המעמד... הביאו אותם כדי להראות להם מקורב את חביבותם של ישראל לדברי חכמים... איך שכל גזירה שיוצאת מפה קודשם של רוב הסנהדרין נשמר בקפידה על ידי בני עירנו... אותם חמשה זקנים אכן התפעלו מאוד מחביבותם של אנשי העיר לדברי סופרים וברכו את כל תושבי העיר בחום ש... ש... ש... "שתמיד נזכה לפקוד עיר זו רק בנסיבות משמחות שכללו..."

עכשיו... בינינו... מאחורי הקלעים... מה שנקרא מאחורי בימת הכבוד... אני רוצה רשתי את הרקע... זה לא סתם שמגיעים לכאן 5 זקנים מלשכת הגזית... אתה מבין לבד שהסנהדרין לא משועממים... והם לא הגיעו לכאן במיוחד - רק בשביל להיות אורחי הכבוד של חונכת הבית... **אלא מאי???** בשביל מה הם באו לכאן?? אז לא נעים ולא לפרסום... אבל לא רחוק מכאן... במרחק כמה ק"מ... יש עיר שלדאבוננו הרב דפוסי החינוך שלהם שונה מאיתנו... זה אנשים שלא כ"כ מציינים לחכמים... חלקם אפילו צדוקים מוצהרים... ולדאבוננו הרב התוצאות מוכחות בשטח... זו כבר השנה הרביעית ברציפות שבמשך השנה נמצא חלל מת בקרבת אותה עיר!!! וניכר עליו שהוא נרצח ו... ו... ולא נודע מי הכהו... וכשכזו טרגדיה קוראת אזי יש דין **עגלה ערופה!!!** שצריכים זקני העיר היא לרדת עם עגלת בקר למקום של נחל וכו' וכו'... ואחד מהדינים של עגלה ערופה הוא: שצריך שהיו נכוחים במעמד 5 זקנים מבית דין הגדול שבירושלים... ומסילא!!! היות וחודש אדר הוא סוף שנה יהודית... וכידוע את כל האירועים הפחות נחמדים דוחים תמיד לרגע האחרון... ממילא ע"פ רוב המעמד של עגלה ערופה תמיד נדחה לחודש אדר... ואז 5 זקנים מלשכת הגזית נאלצים לקחת את מקל הנידודים ולהתחיל לעשות סבב "עגלות ערופות" בכל הערים שקרה בהם בשנה האחרונה אסון של חלל שנמצא ולא נודע מי הכהו... **וכצפנו... הסטטיסטיקה קובעת** שהערים שבדרך כלל קורה בהם טרגדיות מהסוג הזה... זה ערים כאלו שלא נשמעים לסנהדרין ולא מכירים בהם... ממילא כמה נפשך... או שהם נאלצים להכיר את הסנהדרין מנסיבות מעציבות של אירועי עגלה ערופה... או שהם נאלצים להכיר את הכה"ג בנסיבות של תקווה סתי הוא ימות ואבינו יחזור הבייתה מהעיר מקלט...

וממילא אותם חמשה חמשה זקנים... בדיוק עכשיו חוזרים ממעמד עגלה ערופה בעיר הסמוכה... ואחרי שהם כבר בדרך... אז התכבדו להזמין אותם ולהראות להם באווה גלויה איך שהיהודים כאן בעיר שלנו מכבדים ומיקרים כל תקנה שמתקבלת ברוב בלשכת הגזית... הראינו להם איך בית ההזאה החדיש שלנו מאובזר לפי ההתקנים המחמירים החדשים שהורו לנו בלשכת הגזית...

ובכן: אולי הגיע הזמן לשאול: מה הם ההתקנים החדשים והמחמירים כ"כ שחכמים תקנו לנו בתקופה האחרונה... עד כדי כך שהוצרכו לשפץ ולבנות מחדש את בית ההזאה?? אז אי אפשר לפרט את זה על רגל אחת... כי זה תורה שלימה... אבל אני אתן לך רק רקע כללי ותבין מה פה הסיפור הגדול...

בית ההזאה זה מקום שמביאים לשם את הכלים הכי טובים שיש!!! כלים שנטמאו במת!!! אין לך אב טומאה יותר חמור מכלים שנטמאו במת!!! עד כאן ברור?? עכשיו: חכמים תקנו כמה תקנות ברמת הטהרה של המזים וכלי ההזאה בראף מאוד מאוד גבוה... (רק לשבר את האוזן: יש חמש דרות של טהרה: א. חולין בטהרה. ב. מעשר. ג. תרומה. ד. שיא הטהרה הוא בקודש ובמקדש. ה. ושיא השיאים הוא בייחס למי חטאת והמזין...) ממילא נוצר פה חיכוך מאוד רגיש!!! כי תבין: מדובר פה במפגש נדיר בין שני דברים הכי קיצוניים שיש!!! מפגש בין הכלים הכי טובים שיש!!! לבין מי החטאת שהם הכי הכי טהורים שיש!!! המפגש הזה והחיכוך הזה מצריך המון זהירות ודריכות... אני רוצה שתבין: אני מצדי יכול לחיות חצי שנה בעיר הכהנים ולהיזהר ברמה של טהרת קודש... הכל סטרילי... הכל נקי... הכל טהור... אין לי בעיה... אני יכול לחיות ככה חצי שנה... אבל להיות עשר דקות במקום שמצד אחד יש שם כלים שנטמאו במת (שמי שרק נוגע בהם הוא אב הטומאה שבעה ימים לחלק מהשיטות...) ומצד שני אני צריך להישאר בשיא הטהרה... זה דרישה כמעט בלתי אפשרית... ממילא מאז שחכמים תקנו את התקנות המחמירות האלו... התעורר צורך בלתי נמנע לחלק את בית ההזאה לשתי אגפים נפרדים לגמרי!!! שתי כניסות שונות!!! ושתי צוותות שונים!!!

מצד אחד צוות הטהורים - שהם מתעסקים עם ההזאה והמי חטאת והם ובגדיהם טבולים לשם טהרת חטאת...!!! ומאידיך: צוות הטמאים שהם מתעסקים מול הכלים הטמאים והאנשים הטמאים שבאו כדי לקבל את ההזאה!!! מדובר בשתי כניסות נפרדות... ואפילו שעות עבודה שונות... אסור להם להיפגש... חיכוך הכי קטן ביניהם... אפצ'י אחד שמתין מאחד לשני אויס טהרה... וכמוכן גם שעות העבודה הם שונות... כי צוות המזים הטהורים - הם ישינים בלילה... כי להזכיר במסכת מגילה למדנו שאין מזין ביום... ממילא מחלקת ההזאה סגורה בלילה... אבל!!! דווקא לך... צוות הטמאים עובד בלילה סביב השעון... בשעה 3 בלילה נוצרת שתיים בכניסה של צוות הטמאים... ומתחילים לרוקן חתולה של בית... כן... מישהו שבשבע עבר נפטר בבית הזה... כל הבית היה אוהל המת... מדובר בבית מאובזר... יש בבית הזה אלפי פריטים... (נתסה פעם למספר את כל הפריטים שיש לך בבית... מגרביים ועד סיכות בטחון... מארגז כלים ועד מותחן שימורים... אתה תגלה שיש לך עשרות אלפי פריטים... ותחשוב שכל פריט צריך הזאה!!! אין עסקאות חבילה... ואין טיוחים... כל פריט ולו הקטן ביותר צריך הזאה...) וצוות הטמאים מתחיל לפזר את כל אלפי הפריטים אחד אחד על שולחנות השיש של אולם ההזאה (השולחנות משיש... כי אחד מתקנות ח"ל שכל דבר שרק ראוי להיטמא במדרס נחשב טמא לעניין חטאת) בשעה 6.00 בבוקר צוות הטמאים סיים את מלאכתו... צוות הטמאים ניקה את השטח... ויצא מהאגף שלו... לאחר שצוות הטמאים פינה את השטח... אז נתקבל האישור... ודלת אגף הטהורים נפתחת לרווחה... ואז נכנסים צוות הטהורים יחפים (למה? לא מגלה... תברר...) עם בגדים טהורים וטבולים לשם חטאת... והם מתחילים להזות... ולהזות אחד אחד... וזה לא פשוט... יש כל מיני שאלות... יש דברים שצריך לפרק אותם וכו' וכו' וכו'... מה שברור בשעות היום אין להכניס לאולם הזאה לא כסא ולא שולחן ולא אוכל ושתייה... למה?? תברר...

"למען לא נבוש..."

מושיגים בסיסים בהלכה.

בשבוע הבא נוסעים הביתה... תרשה לי לפתוח בשבוע זה נושא לא כ"כ נעים... לפניך רשימות חיוכים צפויים!!! שיכולים להתרחש בבין הזמנים בינינו להורים... הכי קל לטמון את הראש באדמה וכשה יקרה נשתדל לכבות שרפות... אבל החכם עיניו בראשו... והכי חכם להיערך מראש ולמנוע דליקות מיותרות במצוה החמורה שבחמורות... הדברה החמישית בתורה.

א. קריאת שמעו!!!! הורים נורמליים יוצאים מדעתם (ובצדק) כשהם רואים את הרחוב שוקק חיים... ו... ומידעונו העצל סרוח על מטתו ולא נותר אלא לברך עליו "הטוב" שלא הסריחו... אך לך מושג איך שזה נראה לא טוב... זה לא נראה טוב!!! וזה מצער את ההורים, (כפרט את אבא שלך, שהוא עדיין לא יודע את הוראתו של מרן הרב שטיינמן זצ"ל שלא להעיר אותך יותר מפעם אחת כדי ש"לא יעיר כל המת")... תקבל על עצמך להתחיל יום מוקדם... מה זה מוקדם?? לכה"ל לקום לפני סוף זמן ק"ש האחרון (בשבוע הראשון של בין הזמנים זה קצת מוקדם. באזור 8... אבל לאחמ"ל מתחלף לשעון קיץ ואז זה כבר 9... זה כבר בסיידר...)

ב. עורה בבית בערב פסח!!! זה לא יפה לראות פרויט שמסתכל איך כולם עובדים ולא נותר לו אלא להרים רגלים להוריד רגלים וחזור חלילה... (אמנם בישיבה התרגלת לראות את מנהל משק והמטבח והמנקה מתרוצצים ואתה לא עושה כלום... אבל כאן יש לחלק. מה החילוק? תחשוב...) תשמע לי: עצה טובה קמ"ל: תבקש מאמא שלך עבודה קבלנית!!! שתתן לך איישהו חדר או משימה אחת ברורה שאותה אתה צריך לעשות... (כי אם אתה תעמוד כמו איזה פועל בנין ויהיה לה כל מיני משימות נקודתיות... לשים את הבגד הזה במקום ולהוריד את הפח, ולהדיח כלים, באמת יצא לך כל המיץ...)

ג. ביגוד לחג!!! אתה רוצה את החליפה והכובע הכי יקרים... ואתה מתבכין ומסכיר בצורה הכי משכנעת עד כמה שאי אפשר אחרת... אתה יודע איך הגמ' קוראת לזה?? גול! גול! גול! כפשוטו... הגמ' בשבת (לג.) מביאה את הפסוק בעמוס: "שמעו את הדבר הזה פרות הבשן העושקות דלים הרוצצות אביונים" דורשים חז"ל: הני נשי דמחוזא דאכלן ולא עבדן, מי שיוודע רק להוציא כסף מחשבון ולא אכפת לו מה מצב ההכנסות, אז הוא בקבוצת סיכון רצינית להיות ממונה "פרת הבשן" שהגמ' שם מסווגת את זה ל"עוון גול..." יעווי"ש... אז אנא ממך: בין אדם לחבירו... סו"ס אבא שלך הוא יהודי שאליבא דאמת לא חייב לך מזונות... וכל שקל שהוא נותן לך זה צדקה גמורה... קח זאת בחשבון!!!

ד. מילה אחת קטנה בנושא שנוא ביותר... אל תביא הביתה את כל הרפש והלכלוך של המחלוקת שאתה יודע... כן... ע"פ רוב בחור מוצא את עצמו בכל מיני מרכזי עצבים למיניהם והוא עלול להביא איתו הביתה את כל וקול ענות גבורה וחלושה שהם מעיקים ומצערים את בני הבית... אז אנא... תשאיר את החמץ הזה מחוץ לבית... תנער את עצמך היטב ותכנס הביתה עם פה שמור ועם תכנים חיוביים... אנא... בבקשה...

ה. טיולים!!! אל תצא לטיול אם אתה חושב שההורים שלך דואגים מיד... חבל על הזמן... **בטיול בזה אין ברכה**... בדוק ומנוסה!!! אם אתה יוצא לטיול מסוכן, ושני השותפים של הקב"ה לא רגועים, אז גם השותף השלישי לא מואשר את הטיול הזה... וממילא חוץ מלהשתוף ולהתעצבן כל הדרך אתה לא תעשה חיל... ו... זה לא רק זה... יש פה כיבוד הורים!!!! הורים שדואגים זה צער מוחשי... על דרך ההרגש: אם תשאיר את אבא שלך... מה יותר כואב לך?? לראות לך יום שלם או שתחבול בו חבלה קטנה... פצע קטן? אני מעדיף לא לענות במקומו... אז הגע בעצמך...

אזעקת השבת הראשונה בהיסטוריה...

אחת מ"ט מלאכות שבת שיש בה הכי הרבה דינים זו מלאכת הוצאה!!! אסור להוציא מרשות היחיד לרשות הרבים... מתי נאמרה מלאכה זו בתורה?? **בנדבת המשכן!!! הרי כר: מיום שאחרי יום כיפור עם ישראל התנדבו והתנדבו למשכן... וככה במשך ארבעה ימים... ואז!!! ביום הרביעי באו אנשי המלאכה לפני משה ואמרו לו: מרבים העם להביא מידי המלאכה... אה... ככה?? מיד ויצו משה ויעבירו קול במחנה שיפסיקו להביא... אז אך אנתנו מבינים בפשטות...??? למה משה מעביר קול במחנה שיפסיקו להביא?? כי... כי לא צריך יותר... כך מפורש להדיא בתורה... אבל לא!!! **חז"ל דורשים פה משהו אחר לגמרי לגמרי!!! חז"ל דורשים גזירה שווה (עין שבת צו) שהסיבה שלא יביאו יותר נדבה כי אותו יום היה שבת!!! והיות ומשה היה שרוי במחנה לזיה שזה רשות הרבים... ואילו כל אחד בביתו זה רשות היחיד... אזי אם אנשים-יביאו היום נדבה... הרי הם יוציאו מרשות היחיד לרשות הרבים... ולכן!!! זו הסיבה ש-ויצו משה ויעבירו קול במחנה... במילים אחרות: זו היתה צפירה של שבת!!! רבותי: עוד כמה דקות נסיגת שבת... ומהיום תדעו שאסור להוציא מרשות היחיד לרשות הרבים... לכן תפסיקו להביא...****

---כתוב כאן שאיסור הוצאה בשבת... מאיפה הוא נלמד?? מויכלא העם מהביא!!! מזה שעם ישראל הפסיקו להביא את נדבת המשכן...

ולא לחינם!!! בעומק הענין יש קשר פנימי בין שני הדברים...

הרי כר: ברגע שמשה רבינו צוה את עם ישראל על מלאכת המשכן... ההתרגשות היתה עצומה... אנשים פתחו את הבית... פתחו את הכספות הכי שמורות והכי מסוגות... והתחילו לשפוך את הכל הכל החוצה ללא הבחנה... את כל סוגי התכשיטים ואת כל מה שיש להם... אפילו משה רבינו קצת הסתייג... יש גבול... לא כל דבר מתאים... אבל הקב"ה כן קיבל את זה לרצון... וצויה את משה לקבל את כל מה שעם ישראל הביאו... ובאמת "ויבואו האנשים על הנשים"... ובקיצור: כלל ישראל רוקנו את כל הבית שלהם בדחילו ורחימו לנדבת המשכן עם כל האהבה

עד שביום הרביעי יצא כרוז: רבותי: עד כאן!!!

עד כאן לדאוג לכלל... עד כאן התנדבתם למשכן הכללי של עם ישראל... אבל מכאן ואילך תשאירו משהו לבית שלכם!!! תשאירו משהו למשכן הפרטי שלכם!!! הכרוז עמד והכריז: הנדבה למשכן אמנם הסתיימה!!! אבל הנדבה למשכן הפרטי **רק עכשיו מתחילה**. הכרוז לא רק הכריז תפסיקו להביא לבית המקדש... הכרוז הכריז: תבנו סוכה!!! (זה היה בתאריך ט"ו בתשרי: שאז השלימו את נדבת המשכן, ואז חזרו להם עניי כבוד, ולכן נצטיינו דווקא ביום זה על מצות סוכה שהיא כנגד עניי כבוד, ואכמ"ל...) תשאירו משהו לסוכה שלכם! מה שלא הספקתם להביא למשכן של רשות הרבים... תשאירו אצלכם... ולא סתם שישאר... אלא תבנו מזה משכן לרשות היחיד הפרטית שלכם... באותו יום חזרו עניי הכבוד!!! באותו יום בלב של כל יהודי נבנה משכן פרטי!!!

עד כאן מילים של קידוש לבנה... כעת נתרגם את הדברים למילים פשוטות יותר... נתחיל

מהדוגמא הפחות מוכרת: אחת מהתמודדויות הנחוצות שמתמודדים בהם בעלי השפעה לאחרים זה הסיכון להתרוקן מבפנים!!! **מה אני מתכווין??** אני אתחיל בדוגמא הפחות מצויה ופחות מוכרת: כל מי שזכה להיות בעל השפעה רוחנית על אחרים... אם זה אלו שעוסקים בחינוך... או בקירוב... או מי שיודע לדבר לפני ציבור... או מי שעוסק בענייני חסד וגמ"ח... אז כמובן שאין דבר יותר גדול מלהשפיע על אחרים **ולהוציא החוצה**. אבל צריך לדעת שיש פה גם סיכון... שמרוב שאתה עוסק **בלהוציא** כל הזמן **החוצה**. לפעמים אתה שוכח את עצמך... ואתה בסיכון להתרוקן מבפנים!!! (אני בתור כותב גיליון... ברגע שאני שומע ורט אמיתי... חיזוק אמיתי... אז הרבה פעמים אני מוצא את עצמי במקום להכניס את זה פנימה לתוך הלב שלי... גלגלי המוח שלי נכנסים לפעולה... רגע... זה מתאים למאמר בעלון...? ואני מיד מתחיל לחשוב איך אני מוודי את המסר הזה בכתיבה וכו' וכו'. אבל ההלל... את עצמי שכתבתי פעם חשבתי שרק אני סובל מהבעיה הזו... אבל עם הזמן גיליתי שיש לי הרבה הרבה חברים... כל אחד במשבצת ההשפעה החיובית שלו...) זה לא פשוט!!! מצד אחד אסור לעשות סתימה בצניור... סתימה בצניור זה... זו בעיה בצנרת... אבל מאידך סו"ס צריך שמשוה יספג שם... שמשוה ישאר בצניור... שהוא לא יתרוקן... וזו עבודה!!! עבודה פנימית!!!

וזה בדיוק מה שקרה בפרשה שלנו ביחס לנדבת המשכן... משה רבינו פונה לעם ישראל...

בוא... תתרמו את עצמכם... תוציאו מעצמכם... תקדישו מעצמכם... ואכן כל עם ישראל התגייסו עם כל הלב לתת ולתת... אבל רגע רגע!!! לפתע עובר כרוז במחנה!!! רבותי... אסור להתרוקן לגמרי... אל תשכחו להשאיר משהו מבפנים... כל הכח של ההשפעה החוצה הוא רק!!! ואך ורק כשאתה מלא מבפנים... אז אתה יכול להקרין החוצה... אבל אם בשביל להשפיע החוצה... אתה מתרוקן מבפנים זה לא טוב... עד כאן!!! ויצו משה ויעבירו קול במחנה!!! להפסיק להביא תרומת ה'... למה להפסיק??? יש איסור הוצאה!!! יש פעם בשבוע שבו אסור להוציא!!! יש פעם בשבוע שיהודי צריך להתמלאות מבפנים... אל יצא איש ממקומו ביום השביעי...

---שבת קודש זה יום של חשבון נפש זו שבועי... לבדוק את עצמי הדק היטב: האם יש לי משהו גם מבפנים או הכל בחוץ?? האם הכל בהוצאה??? אם ישימו אותי בתוך חדרון קטן עם ארבע מחיצות עם הקב"ה... האם יהיה לי מה לעשות איתו שם? או שאני אפחד מ"מקומות סגורים" ואני כל הזמן ארגיש חנוק ואחכה ל"הוצאה"? בינינו... כמה אני מחכה שתגמר השבת ואני אוכל להתעדת מה קורה אי שם... מעבר לתחום שבת שאסור לי לצאת ממנו? האם יש לי מנימום של תוכן פנימי באישיות שלי... או הכל מתחיל ונגמר בהוצאה?? האם יש יוצא... כמה שביעיות... כמה שמקובל... פעם בשבוע ימים!!! בשבת קודש!!! הקב"ה מצוה אותנו לעשות אתחנתא... איסור הוצאה... תשב בבית ותתמקד באמת הפנימית שלך... תשב בשולחן שבת מול הקב"ה ותחיה איתו... לא... אל תצא החוצה... אל יצא איש ממקומו ביום השביעי... אל תסתובב ברחובות ותבדוק מה כולם עושים כדי לדעת גם אתה מה לעשות... תשב פעם בשבוע בפנים!!! ותחיה את האמת האמיתית שלך מול הקב"ה...

איפה זה הכי בולט ומורגש?? מי שיש לו אייפון... נקודת המשבר הכי קשה שלו היא בשבת!!! ולמה???? כי כל השבוע הוא מרוקן מכל תוכן... כל כולו שפוט מתכנים זרים... מכל ההודעות והוואצפים והטוויטות שאחרים שולחים... כל השבוע הוא בהוצאה... מוציא

את עצמו... מרוקן את רשות היחיד שלו מכל וכל... ואז פתאום מגיע שבת... **טופו!!! איסור הוצאה!!!** אסור פתאום להיות מחובר לרשת... אני יושב עם עצמי... וכמעט משתגע... מה... מה אני עושה עכשיו? על מה אני חושב??? הרי אין לי שום תוכן פנימי... אין לי שום תכנים על מה לחשוב... הרי כל התוכן הפנימי שלי הוצא והתרוקן לרשות הרבים... כל המידע והנושאים שמעסיקים אותי זה רשות הרבים... כיכר השבת... אבל ברגע שמגיע שבת... הקב"ה פתאום סוגר אותי בתוך איסור הוצאה!!! אסור לפתוח את האיפון... אני נאלץ פתאום לעמוד מול עצמי... אני נאלץ במשך השבת להתעסק עם עצמי... לשבת עם עצמי...

שבת קודש זה אי של רשות היחיד בתוך רשות הרבים!!!

ובדור שלנו לא הייתי קורא לזה אי אלא ספינה קטנה שמטרפת בתוך אוקיינוס של רשות הרבים... היום בעידן הטכנולוגיה הכל מושלך החוצה... אין קמצוץ של רשות היחיד... כיום בעולם הרחב משהו שעוד נותר לו משהו מבפנים... הוא מזמן כבר רוקן אותו ברשת החברתית... (אפילו מי שיש לו פלאפון כשר... המצב הטכנולוגי של היום מביא אותנו להיות כל הזמן מקושרים... ומעודכנים ומדברים בפלאפון...) בשביל זה יש לנו את שבת קודש... בתור תזכורת... ההלל... **יש רשות היחיד!!!** צריך להתמלא מבפנים... אל יצא איש ממקומו ביום השביעי... איסור הוצאה... תתמלא מבפנים...

בחור יקר: בין הזמנים הארוך ביותר לפנינו... בין הזמנים של פסח יש לו מאפיין משלנו!!! זה בין הזמנים ביתי!!! אין אירועים מיוחדים... אין קעמפ ואין שמחת בית השואבה ולא שמחת תורה... חודש שלם בבית...

אז אמנם יש מעט בחורים עם אופי משפחתי שאוהבים את הבית ואוהבים לחזור הביתה וזה דבר גדול ומוכיח על פנימיות... אבל לדאבוננו הרב עד כמה שידוע לי זה מיעוט שבמיעוט... לרוב הבחורים משעמם... משעמם בבית... למה משעמם??? כי... כי... בבית אתה נמצא עם עצמך!!! בחדר שלך!!! עם המשפחה שלך... ואין את הממצב של החבברה... אבל לא!!! קח בחשבון שדווקא בין הזמנים זו הזדמנות לשקט תעשייתי של תדלוק מבפנים... מותר קצת להתעשר מבפנים...

סוף סוף בישיבה האוירה והתבררה ומה יגידו ומה קורה ואיך השטיינגן מאוד מאוד תופסים מקום!!! אני לא צריך לספר לך מה זה תחילת זמן ומה זה סוף זמן... בישיבה האישיות שלך מאוד מתנדנדת לפי הגלים של החברה... מותר קצת להתמקם!!! חודש ש"אל יצא איש ממקומו" חודש של אביסלע רשות היחיד... כן... בבית שלך... לפי החינוך שקבלת... לפי הדרך שההורים היתו לך (כמובן: באופן שאכן הם הולכים בדרך הישר... אני סומך על מי שנוולד בבית שונה שהוא מבין לבד שהדברים לא אמורים כלפיו...)

אגב: אחד הכלים לאבחן ולזהות את כוחות הנפש שלך זו המשפחה: כי בדרך כלל לבן אדם קשה לזהות את תכונות הנפש היחודיות שלו... אבל כשהוא נמצא בחיק המשפחה... פתאום קל לו לזהות שיש תכונות מסוימות במשפחה שלנו בכלליות שהן שונות באופן בולט מכל המשפחות האחרות... וכאן יש לך כבר קצה חוט לזהות יחודיות מיוחדת שיש לך... (כלומר: מאוד קשה לבקש מבחור צעיר שיהיה את הנקודה המיוחדת שלו שמייחדת אותו ביחס לבחורים אחרים... אבל כשזה מגיע למשפחה... כאן זה כבר יותר בולט ויותר קל לזהות את המאפיין היחודי שאפשר לקחת אותו ולפתח אותו הלאה... לישיבה... ודו"ק) בקיצור: בין הזמנים זה סוג של רשות היחיד!!! של התמקדות בעצמך... הרחק משאון החברה... הרחק מההשפעה הכ"כ משמעונית שיש לעולם החיצון עליך... אל תברח מזה... תנצל את זה... אם יש לך קרטוב של פנימיות אתה זקוק נואשות לרשות היחיד הזו... אגב: סתם לשבר את האוזן: היום אחד הדברים המצחיקים ביותר זה המושג ששמו "אופורף" הרי מה הרעיון של אופורף בהלכה??? אופורף עניינו שהיות והחתן מתחתן והוא עוקר את דירתו והולך לגור בבית חותנו אז הוא נפרד מהעיר... ולכן שבת אופורף זה כמו שבת פרידה מהחתן... ומגיע לו עליה...

אבל בימינו?? זה הרי בדיוק הפוך!!! בתור בחור לא ראינו את האף שלו בבית הכנסת השכונת... הוא היה בישיבה... יצא לשבתות עם החבברה... והנה!!! מיידעונו התחתן בשעט"מ... ו... ומאז פתאום אנתנו רואים אותו כל שבועיים מגיע עם בני ביתו לשבת אצל ההורים... ממיילא היום האופורף הוא לא בתור פרידה, אלא בתור קבלת פנים...

כן אדוני... אתה משמעם לך בבית ואתה מחפש כל הזמן להתרועע עם החברים... צר לי לומר לך!!! אבל אוטוט... עוד שנה שנתיים שלוש ואפילו ארבע... אתה תתחתן... וכל אחד מהחברים ילך להתגורר בחור שלו... ומאז אתה לא תפגוש אותם... והם לא יעניינו אותך בגרוש... ואילו המשפחה??? פתאום אתה תחזור למשפחה ובגדול!!! פתאום אתה תופיע פה כל שבועיים... פתאום יהיה לך קשר עם ההורים... אתה תצטרך את העזרה והתושיה שלהם... את העצות שלהם...

ממיילא אם אתה לא רוצה לברוח מהמציאות אז אל תברח מהבית!!! אדרבה תשקיע בבית!!! זה המקום הבטוח שלך!! כאן נמצא הקשר דם שלך!!! זה המקום שאליו אתה תגיע כשכולם יברחו ויעלמו לך... כאן נמצאים האנשים שיעזרו לך כשאף אחד לא יהיה לצידך... תדע להעריך את זה!!! דע כלל בחיים: הקשר הכי אמין והכי חזק זה קשר דם!!! קשר של משפחה!!! תשקיע בזה!!! כי זו השקעה הכי בטוחה!!!

תסתגר בתוך רשות היחיד הפרטית של המשפחה!! תתביית ותתמקם בתוך המשפחה... בתוך האבני מילואים של משפחתך... וזרכם תזהה את עצמך ותלמד להעריך את עצמך... זה מידע שיהיה חשוב לך כשתחזור לישיבה... כשתחזור שוב להיות עוד אחד חלקי מאות... מה שברור: אל תברח מהשהיה בבית! זה טוב לך! (כמובן כל מקרה לגופו...)